

«مخالفان، بدون تفرق از مردم فلسطین را پس از کشتن از پنجره آپارتمانی به بیرون پرتاب کردند و سپس با تیرین آنرا آتش زدند نشانه همین سرگردانی و جنون است و گرنه چگونه ممکن است انسان عاقلی بامدن بی جان مرده‌ای که چیزی نمیفهمد و کمترین تأثیری پیدانمی‌کند آنچنان رفتار غیر انسانی کند و حتی اجازه عکسبرداری از آن صحنه مبیح و نشر آن در مطبوعات جهان بدهد که افکار عمومی جهانیان را بر سر خود بشویند، آیا اینها همه نشانه از دست دادن نمرکز فکری و سرگردانی نیست؟»

و باید در انتظار آن بود که مرحله سوم یعنی تسلیم، تسلیم در برابر عدالت

در حق فرا رسد.

اگر مسلمانان تسلیم عوامل مفاقی نشوند، اگر آنها حداکثر آگاهی و هوشیاری و پیداری و آمادگی خود را حفظ کنند و اگر این حقیقت را فراموش نکنند که روح اسلام و عامل مذهب همان عاملی که مافوق زاده عرب و «عجم» و همه نژادها و ملیتها است در این پیروزی بزرگ معاد و معنوی سهم مؤثری داشته است در تحکیم آن بگویند و فرزندان خود را با این اصول جفا تبخش یعنی اصول اسلام پرورش دهند، روزی دور نیست، روزی که قیله اول اسلام به اسلام باز گردد و سرزمینهای اشغال شده آزاد شوند.

در گذشت يك روحانی بزرگ

روز جمعه هشتم آذر ماه برابر با چهارده ذی‌قعدة الحرام، عالم ربانی، مرحوم آیت‌الله حاج شیخ محمد فکور یزدی که یکی از مجتهدین عالیمقام و از مدرسین حوزه علمیه قم بود. دیده از جهان فرو بست و علاقه‌مندان خود را در سوگ خود برد.

مرحوم آیت‌الله فکور، در سال ۱۳۲۵ قمری در احمد آباد یزد دیده به جهان گشوده و تحصیلات ابتدائی و مقدماتی را در یزد پایان رسانید، سپس برای تکمیل تحصیلات خود در حدود بیست سالگی رهسپار حوزه علمیه قم گردید، و از محضر مرحوم آیت‌الله حائری مؤسس حوزه علمیه قم و دیگر اساتید وقت مانند مرحوم آیت‌الله حجت، استفاده‌های فراوانی نمود.

فقیه سعید، مرد خدا بود، و دیدار او انسان را بیاد خدا می‌انداخت قلبی پاک و روحی پاکیزه از آن داشت، زهد و پارسائی او مشهور در میان وزبنازده خاص و عام بود فضلا و طلاب حوزه نه تنها از معلومات او استفاده می‌کردند بلکه گفتار و رفتار او سراسر آموزنده بود.

این ضایعه اسفناک را به جامعه روحانیت تسلیم می‌گوئیم.